

Za svitem luny

James Norbury

Od autora bestselleru *Panda a dráček*

Za svitem luny

Další knihy od Jamese Norburyho:

Panda a dráček

Cesta: Panda a dráček

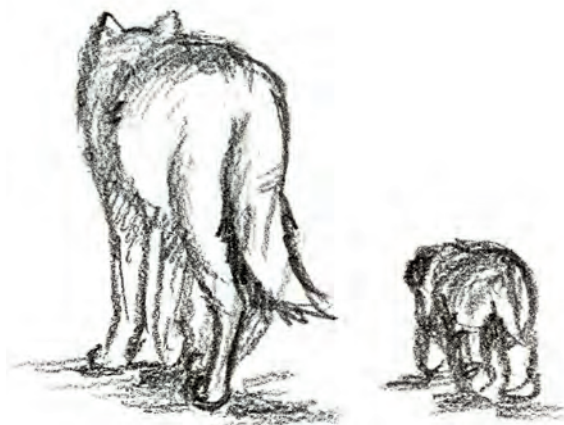
Kocour, který učil zen

Za svitem luny

James Norbury

EUROMEDIA GROUP

Pro Ruth
Kráčela jsi se mnou za svitem luny.
Děkuji.

Úsvit

Do hor přišla zima.

Velká řeka byla hluboká a průzračná.

Ze všech stromů opadalo listí, jen borovice
si zachovaly tmavé, lesklé jehličí.

Amaya se poprvé v životě ocitla sama.
Bloudila ztichlou krajinou
a hledala svoje rodiče.

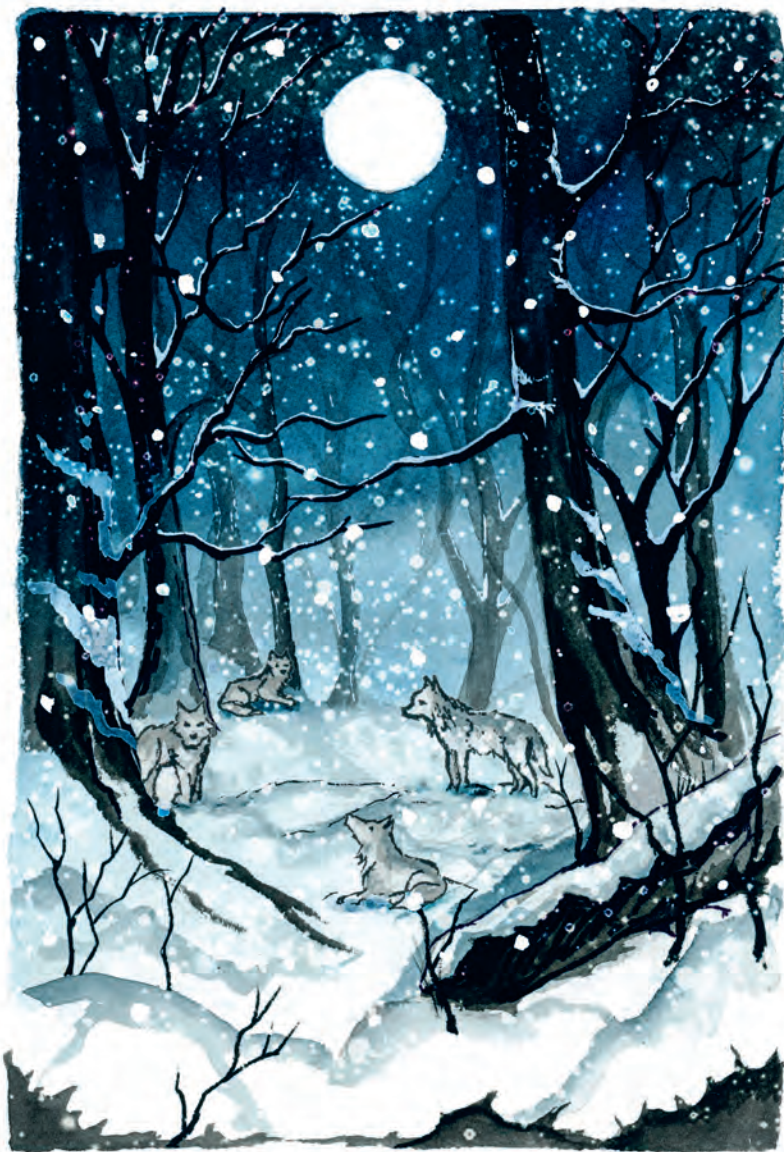
Putovala dva dny a s každým krokem
se jí ztenčovaly síly, až jedné bezmračné noci
zaslechla z lesa jakýsi zvuk.

Byl jí povědomý.

Amaya se přikradla blíž, aby viděla,
odkud ten zvuk přichází.

Zaplavila ji vlna úlevy, když uviděla přesně to,
v co doufala.

Další psy – větší než její rodiče
a s jinak zbarvenou srstí.

Pocítla nával vzrušení
a vydala se lesem za nimi.

Jak k nim přicházela, vlk, který stál nejbliž k ní,
prudce otočil hlavu. Žluté oči mu svítily ve tmě.

Bez váhání se na Amayu vrhl a svými zuby
jí vytrhl ze hřbetu chomáč srsti.

Amaya zakňučela a pokusila se utéct,
ale jiný vlk se jí postavil do cesty.

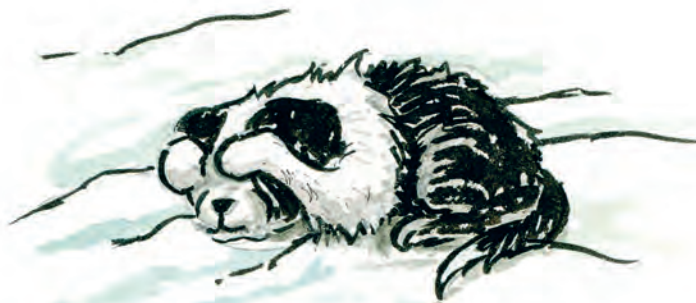
Postupně se přidávali další a další, až ji ze všech stran
obklopovaly nelítostné oči a vyceněné tesáky.

Nebylo úniku.

Zamhouřila oči, schovala se za tlapky
a čekala na nevyhnutelné.

Chladným ranním vzduchem se nesl štěkot
a vrčení. Amaya netušila, co se děje,
ale byla stále naživu.

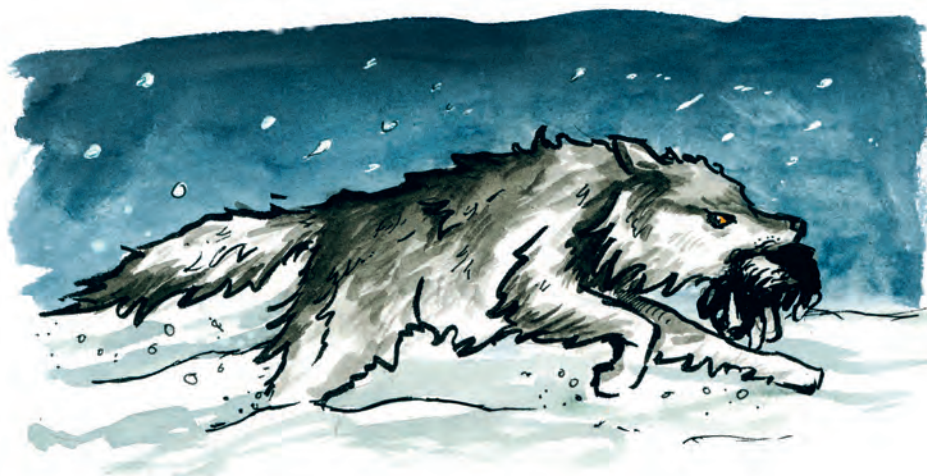

Odvážila se podívat jedním očkem a spatřila nad sebou vlka
většího a staršího než ostatní.

Přestože byl těžce poraněný, zdálo se, že smečku vybízí,
jen ať si něco zkusí, ale ostatní vlci pouze pomalu kroužili kolem.

Vtom jeden z nich zaútočil...

Velký vlk popadl Amayu do zubů a rozběhl se.

Ve tmě se kolem nich míhaly stromy.

Slyšela, jak jim je smečka v patách, ale vytí postupně sláblo,
až jediným zvukem zůstalo vlkovo oddechování
a dusot jeho tlap ve sněhu.

Vlk se zastavil a položil Amayu na zasněženou zem.

Zvedla k němu zrak.

Nesl si zranění z boje a ztěžka oddechoval.

Tvář měl posetou šrámy, které za život utržil,
ale Amaya z něj vycítila hluboký klid a nebála se ho.

„Jsi v pořádku?“ zeptal se vlk.
Amaya pomalu přikývla. „Zachránil jsi mě.“

„Musíme najít úkryt,“ řekl vlk.
„Pojď se mnou.“

Večer

Stále vytrvale sněžilo, a tak se Amaya s vlkem
uchýlili do jeskyně.

Vlk stál v čele své smečky téměř deset let, ale nyní byl těžce zraněný
a už nebyl tím mocným zvířetem jako dřív.

Kdyby zůstal v jeskyni a odpočíval, mohl by znovu nabrat sílu.

Možná by se dokonce jednoho dne mohl vrátit ke své smečce.

Něco mu však říkalo, že se to nikdy nestane.

Pořád netušil, co ho přimělo zachránit tohle malé štěně.
Věděl jen, že mu to připadalo správné.

Amaya vyšla z jeskyně
a sedla si vedle vlka.

„Kde máš rodiče?“ zeptal se vlk.

„Nevím,“ odpověděla Amaya. „Ztratili se mi za bouřky.“

„Víš, kterým směrem je hledat?“
Amaya zavrtěla hlavou.

„Abys někam došla, potřebuješ směr,“ řekl vlk.
„Když nebudeme vědět, kudy máme putovat,
nedokážeme tvoje rodiče najít.“

Amaya se bezmocně zahleděla na obzor a pátrala
po odpovědi na otázku, kam se mají vydat.

Po chvilce mlčení se otočila k vlkovi:
„Maminka mi jednou vyprávěla pohádku o měsíci.“

Vlk mlčel.

„Povídala, že pokud celým svým srdcem půjdeš za svitem luny,
dovede tě tam, kde máš být.“

Vlk si odfrkl. „To je ale nesmysl.“

„Aha,“ hlesla Amaya. „Já...“

Vlk si všiml, jak se štěně zatvářilo zklamaně,
a okamžitě svých slov zalitoval. „Ale copak já vím?“ dodal.
„Třeba tvoje maminka měla pravdu.“

„Myslíš?“ zeptala se Amaya.

„Nevím,“ řekl vlk. „Jestli půjdeme za svitem luny, možná to
k ničemu nebude, ale pokud tu zůstaneme a budeme
o tom jen mluvit, tak máme neúspěch jistý.“

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy ***Za svítem luny***.
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.